

ולא תקחו כפר לחוס אל עיר מקלטו לשוב
לשבת בארץ עד מות הכהן ולא תזניפו את
הארץ אשר אתם בה כי הדם הוא יזניף את
הארץ ולארץ לא יכפר לדם אשר שפך בדם
כי אם בדם שפכו ולא תטמא את הארץ אשר
אתם יושבים בה אשר אני שכן בתוכה כי אני
יהוה שכן בתוך בני ישראל
ויקרכו ראשי האבות למשפוחת בני גלעד בן
מכיר בן מנשה ממשפוחת בני יוסף וידברו לפני
משה ולפני הנשיאים ראשי אבות לבני ישראל
ויאמרו את אדני צוה יהוה לתת את הארץ בנזילה
בנזיל לבני ישראל ואדני צוה ביהוה לתת את
נזילה צלפוזד אחינו לבנותיו והיו לאוזד מבני
שבטי בני ישראל לנשים ונזרעה נזולתן מנזולת
אבתיו ויוסף על נזולת המטה אשר תהיינה להם
ומגדל נזולתיו יגרע ואם יהיה היכל לבני ישראל
ותוספה נזולתן על נזולת המטה אשר תהיינה להם
ומנזולת מטה אבתיו יגרע נזולתן ויצו משה את
בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה בני יוסף
דברים זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות צלפוזד
לאמר לטוב בעינייהם תהיינה לנשים אך למשפוחת
מטה אביהם תהיינה לנשים ולא תסב נזולה לבני
ישראל ממטה אל מטה כי איש בנזולת מטה
אבתיו ידבקו בני ישראל וכל בת ירשת נזולה
ממטות בני ישראל לאוזד ממשפוחת מטה אביה
תהיה לאשה למען ירשו בני ישראל איש נזולה
אבתיו ולא תסב נזולה ממטה למטה אזור כי איש
בנזולתו ידבקו ממטות בני ישראל כאשר צוה
יהוה את משה כן עשו בנות צלפוזד ותהיינה
מנזלה תרצה ונזולה ומלכה ולעה בנות צלפוזד
לבני דדיהן לנשים ממשפוחת בני מנשה בן יוסף
היו לנשים ותהי נזולתן על מטה משפוחת אביהן
אלה המצות והמשפטים אשר צוה יהוה ביד
משה אל בני ישראל בערבת מואב על ירדן ירוזו

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל
בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף ביץ
פארץ וביץ תפל ולבן ונזרת ודי זהב אוזד עשר
יום מזורב דרך הר שעיר עד קדש ברנע